ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Πρωτοβουλία
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
http://protergatt.wordpress.com | protergatt@gmail.com

Για τους παλιότερους από εμάς που προλάβαμε εποχές στις οποίες την ύπαρξη της Τράπεζας γνώριζαν κατά βάση μόνο οι εργαζόμενοί της και οι οικογένειές τους, η ανάδειξή της επί μία εβδομάδα, όχι απλά σε πρώτο, αλλά σχεδόν αποκλειστικό θέμα των δελτίων ειδήσεων αποτέλεσε οπωσδήποτε ένα σοκ. Το αμερικανικό δόγμα, σύμφωνα με το οποίο δεν υπάρχει κακή δημοσιότητα, δε θα μπορούσε να απέχει περισσότερο από την πραγματικότητα...

ΗΘΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ...

Κατά την εξέλιξη του διαγωνισμού για τις τηλεοπτικές άδειες, η Τράπεζα Αττικής έγινε στόχος μιας ανηλεούς επίθεσης που σε καμιά περίπτωση δεν αφορούσε την ΟΥΣΙΑ της κατάστασής της, ούτε βέβαια είχε να κάνει με καμιά προσπάθεια «εξυγίανσης» του τραπεζικού συστήματος στο σύνολό του. Τριγωνικές συναλλαγές, κόκκινα δάνεια, εγγυήσεις με πληρεξούσια, παρεμβάσεις κυβερνήσεων, εξυπηρέτηση εργολάβων και ΜΜΕ, όλα αποδόθηκαν στην Αττικής, λες και όλες οι υπόλοιπες (συστημικές όμως, κατά συνέπεια αλώβητες ως συνδεδεμένες ΑΡΡΗΚΤΑ με μεγάλα συμφέροντα...) δεν είχαν ιδέα από όλα αυτά...

Σημείο εκκίνησης για την επίθεση αυτή ήταν η περίφημη «εγγυητική Καλογρίτσα», παραμονές του διαγωνισμού για τις τηλεοπτικές άδειες. Από εκείνη τη στιγμή και μετά, η Τράπεζα βρέθηκε στη δίνη ενός άγριου πολέμου επιχειρηματικών συμφερόντων νυν και υποψήφιων καναλαρχών. Πολύ γρήγορα, στην όλη επιχείρηση μετατροπής της σε πολιορκητικό κριό εναντίον του Καλογρίτσα, ενεπλάκησαν και τα κόμματα της αντιπολίτευσης και η κυβέρνηση, για απολύτως δικούς τους λόγους και άσχετους από τα τεκταινόμενα στην Τράπεζα Αττικής.

ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΤΗΝ ΠΑΡΕΙ;

Η Τράπεζα, όλο αυτό το διάστημα, απαξιωνόταν μέρα με τη μέρα. Κάποιοι ΦΡΟΝΤΙΖΑΝ να γίνει αυτό. Την ίδια στιγμή που έχυναν κροκοδείλια δάκρυα για τους άνεργους των ΜΜΕ που έμεναν χωρίς άδεια, δεν έδιναν δεκάρα για τους εργαζόμενους της Αττικής που οδηγούσαν στην καταστροφή. Όχι ότι για τους άνεργους των ΜΜΕ ενδιαφέρονταν στην πραγματικότητα... Επιχείρημα ήταν κι αυτοί σε έναν πόλεμο επιχειρηματιών που δε δίσταζαν

να χρησιμοποιούν αυτούς που χρόνια δεν πλήρωναν, κακοπλήρωναν, απέλυαν, κ.α., για να προασπίσουν τα δικά τους συμφέροντα.

Στα δελτία ειδήσεων άρχισε ένας τρομολαγνικός βομβαρδισμός αποκαλύψεων και «αποκαλύψεων», πρωτοστατούντων «σοβαρών» μεγαλοδημοσιογράφων, γνωστών υπηρετών των αφεντικών τους και του κεφαλαίου γενικότερα. Μέρες πριν κατατεθεί το πόρισμα των ελεγκτικών μηχανισμών, κάποιοι είχαν ήδη διορίσει επίτροπο, σπάσει την τράπεζα σε καλή και κακή, ενώ καλούσαν τους μηχανικούς να διαδηλώσουν έξω από το ΤΣΜΕΔΕ και το κοινό να αποσύρει τις καταθέσεις του... Οι ίδιοι τηλεοπτικοί σταρ που στο όνομα της σταθερότητας του τραπεζικού συστήματος αναλαμβάνουν εργολαβικά την υπεράσπιση όλων των μνημονιακών πολιτικών, απειλούσαν να το τινάξουν στον αέρα, αν δεν έπεφτε η Τράπεζα Αττικής, ως νέα Ιφιγένεια, για να πέσει ο Καλογρίτσας.

«ΟΣΜΗ ΣΚΑΝΔΑΛΟΥ» – ΜΟΝΤΕΛΟ ‘89

Τη σκυτάλη πήραν τα κόμματα της αντιπολίτευσης. Πέρα από την εξυπηρέτηση της πολιτικής αντιπαράθεσης καθεαυτής, οποιαδήποτε αναφορά στο «τρίγωνο Καλογρίτσας-Τράπεζα Αττικής-Τηλεοπτικές άδειες» (ή «Καλογρίτσας-ΣΥΡΙΖΑ BANK-ΣΥΡΙΖΑ TV»...) τους διασφάλιζε άφθονη προβολή από τα δελτία. Οι καναλάρχες έδιναν πρόθυμα βήμα σε όσους ταυτίζονταν μαζί τους...

Αν και είχε ήδη προετοιμαστεί το έδαφος, με τις αναφορές σε πρόσωπα όπως ο Μαντζουράνης, κ.α., την επίσημη κήρυξη πολέμου έκανε ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης στη συνέντευξή του στη ΔΕΘ, όπου δε δίστασε να προβεί σε παραλληλισμό –αν μη τι άλλο ανακριβή- με την τράπεζα Κρήτης, θέλοντας να προκαλέσει συνειρμούς «βρώμικου ‘89». Το μοντέλο του σκανδάλου Κοσκωτά εφαρμόστηκε μέχρι κεραίας σε μια πολιτική αντιπαράθεση που κάποιοι ΗΘΕΛΑΝ να γίνει. Ταίριαζε άλλωστε. «Αριστερά» στην κυβέρνηση, δεξιά στην αντιπολίτευση, κι ένα «ηθικό πλεονέκτημα» που η πρώτη το χε και το χασε και η δεύτερη έπρεπε να το κερδίσει για τον εαυτό της. Το μόνο που έλειπε ήταν μια τράπεζα. Κι ο Μητσοτάκης, έδωσε το σήμα. Μετά, λοιπά κόμματα και ΜΜΕ ανέλαβαν τα υπόλοιπα. Μέχρι και το... ΠΑΣΟΚ έφτασε να καταγγέλλει κομματική παρέμβαση στην τράπεζα Αττικής... Μετά από αυτό θα μπορούσε ενδεχομένως ακόμα και η Χρυσή Αυγή να καταγγείλει το ρατσισμό και την ξενοφοβία...

Η επίθεση στην Τράπεζα Αττικής έγινε από πολιτικούς και οικονομικούς κύκλους που, ΟΥΤΩΣ Η ΑΛΛΩΣ, δεν ενθουσιάζονται ιδιαίτερα με την ύπαρξή της, καθώς απορρίπτουν με βδελυγμία κάθε υποψία δημόσιου χαρακτήρα στο τραπεζικό σύστημα. Χτυπώντας τη

Τράπεζα θα τέλειωναν και με τον όποιο δημόσιο χαρακτήρα, ενώ σε δεύτερο χρόνο θα μπορούσαν και να την πάρουν έναντι πινακίου φακής.

Όσο για την κυβέρνηση, που στο παρελθόν αντιμετώπιζε θετικά την αυτόνομη συνέχεια της Τράπεζας, θέλοντας πάνω της να στηρίξει τα πλάνα της για μια αναπτυξιακή τράπεζα που θα αποτελούσε το βασικό πόλο στο περίφημο «παράλληλο τραπεζικό σύστημα», άφησε το όλο έργο να εξελιχθεί. Κι όταν τα πράγματα έφτασαν στο όριο τα ξέχασε όλα. Δεν είχε κανένα πρόβλημα να κλείσει την ιστορία των τηλεοπτικών αδειών με το μικρότερο για αυτήν κόστος, ακόμα κι αν αυτό πρόκειται να συμπαρασύρει μερικές εκατοντάδες εργαζομένων στην Τράπεζα. Τι –εκλογικό- κόστος μπορεί να έχουν άλλωστε κυβέρνηση και κόμματα από εμάς; Εκτιμούν άλλωστε ότι ανήκουμε σε έναν κλάδο που δεν μπορεί ή δε θέλει να σηκώσει το ανάστημά του…

ΤΟ ΒΟΣΚΟΤΟΠΙ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΒΑΤΑ

Εν μέσω αδειοδότησης καναλιών, παραδοσιακός ιδιοκτήτης ΜΜΕ παραδεχόταν σε επιτροπή της Βουλής ότι λάμβανε δάνεια δεκάδων εκατομμυρίων με μοναδική εγγύηση την υπογραφή του και δεν κουνήθηκε φύλλο. Τα δάνεια «αέρα» δεν αποτελούσαν είδηση άλλωστε στον κόσμο των ΜΜΕ και των επιχειρηματιών. Είναι γνωστό ότι τηλεοπτικός σταθμός δανειοδοτούνταν στο παρελθόν με εξασφάλιση τα δικαιώματα προβολής για τα Στρουμφάκια και τα οποία αποτιμήθηκαν στο 1 εκατομμύριο ευρώ ανά επεισόδιο, χωρίς να δούμε τα ειρωνικά σχόλια που θα αναμένονταν.

Στο επίκεντρο της επίθεσης ενάντια στην Αττικής βρέθηκε το διαβόητο βοσκοτόπι. Εμείς δε γνωρίζουμε τι έχει συμβεί στην πραγματικότητα, κι είμαστε πιθανώς οι τελευταίοι που θα μάθουμε, ωστόσο θα πρέπει μάλλον να εμπιστευτούμε στο σημείο αυτό μεγαλοδημοσιογράφο που, έχοντας αναλάβει εργολαβικά την επίθεση στην Τράπεζα, ανέφερε, χωρίς φυσικά να δώσει την πρέπουσα σημασία, ότι αυτό εκτιμήθηκε στα 100 εκατομμύρια από εταιρεία real estate ΣΥΣΤΗΜΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ…

Δεν αναφέρουμε τα παραπάνω σε μια λογική συμψηφισμού αμαρτημάτων. Δεδομένου ωστόσο του πλήρους ελέγχου όλων των συναλλαγών από τις εποπτικές αρχές, αν πραγματικά πρόκειται ο καθένας να αναλάβει τις ευθύνες του, τότε πολύ απλά η Τράπεζα Αττικής είναι τόσο βρώμικη ή καθαρή όσο κι η Τράπεζα της Ελλάδος (κι αυτό είναι ίσως το μόνο στο οποίο έχει δίκιο ο Σπίρτζης και ο ΣΥΡΙΖΑ γενικότερα…). Όλοι μας ξέρουμε πώς δουλεύαμε όλο το προηγούμενο διάστημα με την εποπτεία της. Ας μας πουν λοιπόν πώς τους ξέφυγε, αν τους ξέφυγε, μια τέτοια «λεπτομέρεια».

ΑΥΤΟΙ ΠΑΝΕ ΓΙΑ ΆΛΛΑ. ΕΜΕΙΣ ΤΙ ΚΑΝΟΥΜΕ;

Δεν είμαστε φιλικά διακείμενοι σε καμιά κυβέρνηση, κανένα αφεντικό, τραπεζίτη, εργολάβο, εφοπλιστή, καναλάρχη. Δεν μπορούμε όμως να μην επισημάνουμε την ξέχειλη ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ κάποιων που όπως, στο ανέκδοτο, ενώ τρώνε ένα πιάτο με ακαθαρσίες φωνάζουν επειδή βρήκαν μέσα μια τρίχα.

Προχθές φάνηκε να βρίσκεται η συμβιβαστική λύση και να πηγαίνουμε παρακάτω. Όπως συμβαίνει στα ξεκαθαρίσματα λογαριασμών κι αφού χυθεί αίμα διαμορφώνονται νέες ισορροπίες, τα αντίπαλα στρατόπεδα μετρούν κέρδη και απώλειες κι ετοιμάζονται για τους επόμενους γύρους. Συμμαχίες, αντιπαλότητες και λυκοφιλίες αναδιαμορφώνονται και κάθε πλευρά προσαρμόζεται στο νέο σκηνικό.

Το δρόμο δείχνει η δίκη για την υπόθεση του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου (μεταξύ των κατηγορουμένων παρεμπιπτόντως περιλαμβάνεται και ιδιοκτήτης ΜΜΕ) που διεξάγεται αυτές τις μέρες χωρίς να τραβά καθόλου τα φώτα της δημοσιότητας. Άπαντες φαίνεται να απαλλάσσονται όπως άλλωστε είχαμε προβλέψει από το ξεκίνημά της (*οι εισαγγελικές διώξεις δεν είναι παρά μία θορυβώδης προσπάθεια του συστήματος να καλλωπίσει τη βιτρίνα του [...] τα τελικά αποτελέσματα τέτοιων διώξεων είναι αντιστρόφως ανάλογα της υπερπροβολής που λαμβάνουν στο πρώτο τους στάδιο,* ανακοίνωση 13-02-2014). Και σ’ αυτή την περίπτωση, την πλήρωσαν ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ…

Όλα καλά λοιπόν; Προφανώς και όχι, καθώς στη δική μας περίπτωση το αίμα που θα σφραγίσει τη νέα ισορροπία δυνάμεων είναι αυτό των ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ της Τράπεζας Αττικής, για τους οποίους, στη συνέντευξη τύπου, η νέα Διοίκηση προανήγγειλε πρόγραμμα εθελούσιας εξόδου και περικοπές αποδοχών. Θα χρησιμοποιηθούν παρελκυστικές προτροπές για «να πετύχει η εθελούσια», που πέρα από το ότι εμπεριέχουν μια κάθε άλλο παρά συναδελφική λογική που θέλει κάποιους να θυσιάζονται για να σωθούν οι υπόλοιποι, είναι ούτως ή άλλως απατηλές. Η προοπτική της μείωσης του μισθού συμπιέζει και την αποζημίωση της εθελούσιας και αντίστροφα. Οι εργαζόμενοι λοιπόν της Τράπεζας Αττικής θα πληρώσουν για να ισορροπήσουν αντιπολίτευση και κυβέρνηση, νυν και μελλοντικοί καναλάρχες. ΟΛΟΙ ΤΟΥΣ συναινούν σ’ αυτό. Μηδενός εξαιρουμένου. Εμείς τι κάνουμε;

Η πλειοψηφία του ΔΣ του ΣΥΤΑ, συνεχίζει να μιλάει με το σύνηθες «τεχνοκρατικό» ύφος, λες και όλα βαίνουν καλώς, λες και ο ρόλος του σωματείου είναι να αναμασάει «επιχειρήματα» που ούτε οι Διοικήσεις, στην πιο ρηχή και κοινότοπη εκδοχή τους, δεν τα λένε. Δε λέμε, ήταν αναμφίβολα σημαντικό το ότι μετά από την πίεση του μαζικού κινήματος…, ο πρόεδρος του

ΣΥΤΑ ανέκτησε τη θέση του στο Δ.Σ. της Τράπεζας, έτοιμος να δηλώσει παρών-κυριολεκτικά και μεταφορικά- στις κρίσιμες αποφάσεις που αυτό πρόκειται να λάβει...

Ας σοβαρευτούμε. Ο ΣΥΤΑ ΟΦΕΙΛΕΙ να βγει επιτέλους επιθετικά για να ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΕΙ τους εργαζόμενους της Τράπεζας, οι οποίοι ΔΕ ΦΤΑΙΝΕ ΣΕ ΤΙΠΟΤΑ και δε θα πρέπει να θυσιαστούν στο βωμό συμφερόντων καναλαρχών, κομμάτων, κ.α. Το να ζητάει ειλικρίνεια στις διαβουλεύσεις, είναι εντελώς παρωχημένο. Ειλικρινώς χθες η Διοίκηση ανακοίνωσε μειώσεις και εθελούσια. Ειλικρινώς, ΔΕΝ ΟΦΕΙΛΕΙ και το σωματείο να απαντήσει;

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ από το προεδρείο του ΣΥΤΑ να καλέσει άμεσα έκτακτη ΓΣ για να αποφασίσουμε όλοι μαζί πώς θα προασπίσουμε τους μισθούς και τις θέσεις εργασίας μας.

ΔΕ ΘΑ ΘΥΣΙΑΣΤΟΥΜΕ ΣΤΟ ΒΩΜΟ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΟΥΣ

Από την πλευρά μας, σταθήκαμε έμπρακτα στο πλευρό κάθε απολυμένου, κάθε εργαζόμενου στο δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα, σε ΜΜΕ, κατασκευαστικές, ή όπου αλλού, που δουλεύει απλήρωτος επί μήνες ή που ο μισθός του μειώνεται, κάθε συνταξιούχου που βλέπει τη σύνταξή του να μετατρέπεται σε «επίδομα» απορίας. Και θα συνεχίσουμε να το κάνουμε. Τα κανάλια που τόσο κόπτονται το τελευταίο διάστημα για τα εργασιακά δικαιώματα, θα θυμηθούν να δώσουν μάχη για να μη γίνουν οι εργαζόμενοι της Τράπεζας Αττικής θύμα στον πόλεμο των αφεντικών τους; Ρητορικό το ερώτημα...